

Ministeren udtalte i sin Forelæggelsestale, at det var ikke med Glæde, han forelagde Lovforslaget, men dette var nødvendiggjort af Hensyn til Banernes Økonomi og af Hensyn til det uheldige og uholdbare i, at en stor Etat gennem længere Tid virkede med for mange Tjenestemænd. Hertil kom Ønsket om at skaffe bedre Avancementsforhold for de yngre Aldersklasser. Socialdemokratiets Ordfører (*Bjerring*) og Ordføreren for det radikale Venstre (*A. M. Hansen*) anbefalede Lovforslaget ud fra lignende Betragtninger som *Ministeren*. — Venstres Ordfører (*Hans Jacob Sørensen*) modsatte sig derimod Lovforslaget. Taleren ansaa det for farligt at rokke ved Tjenestemandslovens almindelige Aldersgrænse, hvilket kunde have uheldige Konsekvenser ogsaa indenfor andre Tjenestemandsgrene, hvorfra der for Lønningskommissionen af 1929 havde foreligget en Række Henvedelser netop gaaende ud paa en Nedsættelse af Grænsen til 65 Aar. Det sikre ved Lovforslagets Gennemførelse vilde efter Talerens Mening være en stor Forøgelse af Pensionsbyrden, medens Besparelserne var mere problematiske. I øvrigt henviste han til, at Administrationen i Grundlovens § 17 og Tjenestemandslovens § 8, jfr. §§ 53 og 59, havde fornøden Bemyndigelse til at frigøre sig for overtalligt Personale ved Afskedigelse med Ventepenge eller Pension. — Den konservative Ordfører (*Vesterager*) modsatte sig Lovforslaget ud fra lignende Synspunkter som Venstres Ordfører og erklærede, at de Konservative ikke kunde gaa med til en saadan ekstraordinær Lovgivning, hvorved man vilkaarligt tog 3 Aargange ud af Lønningsloven og, uden at give de paa-gældende nogen Frist, forlangte, at de skulde bøje sig for en Opsigelse, der var kommet, før nærværende Lovforslag var vedtaget.

Lovforslaget blev henvist til Lønningsudvalget, men dette naaede ikke at afgive Betænkning før Folketingets Opløsning.

Den 13. December forelagde *Ministeren Lovforslaget paa ny*, dog i ændret Skikkelse. I sin Forelæggelsestale henviste *Ministeren* til den i Samlingens 1. Afdeling stedfundne Forhandling. Man havde efter det passerede foretrukket ved Lovforslagets fornyede Fremsættelse at affatte det saaledes, at det *alene indeholdt* de i det oprindelige Forslag fastsatte *Særfordele for de ældre*, der maatte fratræde som Følge af Personalereduktion, og for disse Særfordele var Grænsen 65 Aar foreslaaet opretholdt, idet man ikke fandt det berettiget at give yngre, som ikke var fuldt arbejdsdygtige — til hvem der ogsaa var rettet Opfordring om frivillig at søge Afsked, — denne gunstigere Pensionsordning.

Medens Lovforslaget atter blev anbefalet af Regeringspartiernes Ordførere, beklagede *Hans Jacob Sørensen* (V.),